

Sygn. akt III K 1018/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Tatarczak

przy udziale Protokolanta: Anny Kuli

Prokuratora: Wioletty Zgierskiej - Szafranek

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016r. i 21 marca 2016r.

sprawy **T. R.**

syna T. i M. z domu D., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 września 2015 roku w miejscowości J. woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I wynik badania 0,95 mg/l; II wynik badania 0,95 mg/l, III wynik badania 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód z siedzibą w Świdniku sygn. akt III K 582/14 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, przy czym wskazanego powyżej czynu dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyżej wskazanym wyrokiem

tj. o czyn z art. 178§4 kk w zw. z art. 178§1 kk

I. oskarżonego **T. R.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, przyjmując iż oskarżony miał 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał dyspozycję art. 178§4 kk w zw. z art. 178§1 kk i za to na podstawie art. 178§4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł (siedemdziesiąt) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem opłaty

III K 1018/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 września 2015r. oskarżony T. R. pod sklepem w J. wypił dwie butelki piwa. Około godziny 16.45 - po upływie godziny czasu od zakończenia picia alkoholu - kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...). Poruszał się w ruch lądowym - po drodze publicznej. Do przejechania miał odcinek około 0,5 km. Został jednak zatrzymany do

kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji i poddany badaniu probierzem trzeźwości. Miał 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

T. R. był już uprzednio karany. Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2014r. w sprawie sygn. akt III K 582/14 Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku uznał go za winnego popełnienia występku z art. 178a§1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 2 lat próby. Ponadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się dnia 18 grudnia 2014r.

Oskarżony jest żonaty, na utrzymaniu ma żonę i córkę – syn przebywa zagranicą (k.58v) Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Prowadzi działalność gospodarczą uzyskując dochód w wysokości około 3.000 zł miesięcznie. Pozostaje właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni około 5h oraz trzech samochodów o łącznej wartości około 10.000 zł. Rodzina T. R., a w szczególności zamieszkująca z nim żona i córka, utrzymują się z prowadzonego gospodarstwa rolnego – hodowli świń. Oskarżony jako mężczyzna wykonuje najcięższe prace fizyczne w gospodarstwie, w tym związane z zasiewami zbóż niezbędnymi dla prowadzonej hodowli.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z zeznań świadków **P. R.** (k.59-59v, ze zbioru C k.19v) i **B. R.** (k.59v-60), dowody z dokumentów w postaci protokołu badań (k.3), świadectwa wzorcowania (k.2), danych osobopoznawczych (k.6), pisma Starostwa Powiatowego w Ł. (k.10), wyroku w sprawie sygn. akt III K 582/14 (k.17), informacji o dochodach (k.26), które Sąd w całości uznał za prawdziwe jako pochodzące od uprawnionych do ich sporządzenia podmiotów, nie kwestionowane w toku postępowania oraz w na podstawie wyjaśnień oskarżonego **T. R.** (k.58v, 60) i w części w oparciu o dane o karalności (k.7-9).

Oskarżony **T. R.** (k.58v) przyznał się do popełniania zarzucanego czynu. Wyjaśnił, iż feralnego dnia przyjechał z pracy. Po obiedzie postanowił pojechać do sklepu celem zakupu karty do telefonu. Pod sklepem wypił dwa piwa. Następnie po upływie około godziny kierował samochodem wracając do domu. Do przejechania miał odcinek około pół kilometra. Jechali za nim policjanci, którzy zatrzymali go do kontroli. Oskarżony potwierdził, iż miał świadomość obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę. Brak podstaw by kwestionować prawdziwość jego słów skoro korespondują z pozostałymi dowodami.

W szczególności dowód z zeznań **B. R.** (k.59v-60) potwierdza fakt prowadzenia przez oskarżonego gospodarstwa rolnego będącego jedynym źródłem utrzymania rodziny, wykonywania w nim najcięższych prac fizycznych. Z kolei na prowadzenie przez oskarżonego samochodu w dniu 25 września 2015r. w ruchu lądowym, jego stanu nietrzeźwości, wskazuje dowód z zeznań **P. R.** (k.59-59v, ze zbioru C k.19v).

Zdaniem Sądu tak dowód z zeznań B. R. jak również P. R. zasługuje na walor prawdy. Relacja każdego z tych świadków ma bowiem charakter spójny, nie pozostaje podważona poprzez odmienny dowód. Co ważne zeznania P. R. mają odniesienie w protokole badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (k.3), dowodzącym stanu nietrzeźwości T. R.. Za samą miarodajnością badań przemawia natomiast potwierdzone za zgodność z oryginałem, a tym samym prawdziwe, aktualne na dzień kontroli, świadectwa wzorcowania urządzenia probierczego (k.2).

Należy podkreślić, iż oskarżony potwierdził fakt przeprowadzania wspomnianych badań, podpisania się w sporządzonym na tą okoliczność protokole. Nie kwestionował uzyskanych wyników, ostatecznie nie żądał pobrania krwi.

Jako prawdziwe w części Sąd uznał dane o karalności oskarżonego (k.7-9). Dokument wskazuje jakoby oskarżony został skazany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 31 października 2005r. w sprawie sygn. akt XIV K 448/05 (k.39). W tym zakresie nastąpiło jednak zatarcie skazania – w szczególności skazany uiścił świadczenie pieniężne (k.37 i 40 z akt III K 582/14).

Nic nie wnoszą do sprawy pozostałe ujawnione dowody nie przywołane przy ustaleniach faktycznych.

Przystępując do kwalifikacji prawnej czynu Sąd zważył, co następuje:

Przypisany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona występkę z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 178a§1 k.k.

Do znamion przestępstwa stypizowanego w art. 178a§1 k.k. należy prowadzenie przez sprawcę znajdującego się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W art. 178a§4 k.k. określono kwalifikowany typ przestępstwa m.in. z uwagi uprzednie prawomocne skazanie sprawcy za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, bądź dopuszczenie się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Zgodnie z art. 115§16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi w szczególności wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego przez pojazd mechaniczny należy rozumieć pojazd silnikowy (vide uchwała SN z dnia 12 maja 1993r., OSNKW 1993/5-6/27). Zgodnie zaś z definicją ustawową sformułowaną w art. 2 pkt 32 i 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. nr 98, poz. 602 z późn. zm) pojazdem silnikowy jest pojazd wyposażony w silnik, za wyjątkiem motoroweru i pojazdu szynowego, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h.

W przedmiotowej sprawie T. R. po spożyciu w postaci dwóch piw znajdował się w stanie nietrzeźwości - miał 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomimo tego w dniu 25 września 2015r. kierował samochodem osobowym marki V. (...) – pojazdem mechanicznym. Poruszał się po drodze publicznej, dostępnej dla ruchu pojazdów, a więc w ruch lądowym. Co istotne popełniał czyn pomimo uprzedniego skazania za występki z art. 178a§1 k.k. na karę pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt III 582/14. Jednocześnie naruszył zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wynikający ze wspomnianego orzeczenia.

Od strony intelektualnej i woliwnej okoliczności czynu wskazują na umyślność zachowania oskarżonego. T. R. spożywał alkohol. Jako pełnoletni mężczyzna, będąc już skazywanym za jazdę w stanie nietrzeźwości samochodem, musiał znać skutki jego działania, wiedzieć, iż po wypiciu alkoholu występuje w organizmie (wydychanym powietrzu). Pomimo tego kierował samochodem, a więc wykonywał skomplikowany zespół czynności wymagający zaangażowania świadomości i woli. Miał przy tym świadomość uprzedniego skazania za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd zważył, co następuje:

Czyn przypisany oskarżonemu cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości o czym świadczy fakt, iż poruszał się pojazdem mając stężenie alkoholu wynoszące aż 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc prawie trzykrotnie przekraczające próg decydujący o przestępczym charakterze czynu. T. R. naruszył przy tym sądowy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Co istotne orzekano już wobec niego karę pozbawienia wolności za przestępstwo podobne. Sąd miał nadto w polu widzenia ustawowe zagrożenia za przypisany czyn - karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy aż do 5 lat. Okoliczności te w szczególności stanęły u podstaw wymierzenia T. R. kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. Zdaniem Sądu orzeczone sankcja pozostaje współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, zapewnia właściwe oddziaływanie społeczne oraz zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy.

Absolutnie brak podstaw, aby T. R. skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Jak wspomniano był przecież uprzednio karany. Nie zmieniał jednak swojego postępowania. Brak asumptu do przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej na obecnym etapie. Tym bardziej, że w przypadku skazania za występki z art. 178a§4 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary jest możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach

(art. 69§4 k.k.). Nie sposób dostrzec, aby taka okoliczność wystąpiła w przedmiotowej sprawie. Wprawdzie na oskarżonym spoczywa główny ciężar wykonywania prac w gospodarstwie rolnym, z którego utrzymuje się jego cała rodzina. Orzeczona kara pozbawienia wolności ma charakter krótkoterminowy. Jeżeli żona i córka oskarżonego potrzebują pomocy w ciężkich pracach fizycznych to w okresie osadzenia izolacji więziennej głowy rodziny powinny rozważyć zatrudnienie jakiegoś mężczyzny.

W oparciu o art. 42§3 k.k. Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Również w zakresie środka karnego nic nie daje asumptu do łagodniejszego rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych. Za najniższą wysokością świadczenia przewidzianą we wspomnianym przepisie przemawia sytuacja materialnego T. R. – poziom jego dochodów, fakt utrzymywania żony i córki.

Rozstrzygnięcie o kosztach wynika z zastosowania art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. tekst jednolity 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).